

met. Der er ingen Talere indtegnede, saa det ser ud til, at der ikke vil blive givet Svar derpaa. Men det forekommer mig at være ganske utroligt. Man kan neppe tænke sig noget andet parlamentarisk Land, hvor en Regering, der bliver forespurgt om dens parlamentariske Stilling med den Motivering, at et Medlem af Kabinettet faktisk offentligt staar i Modsætning til Regeringens Chef i en Sag, som denne har gjort til Kabinetsspørgsmaal, vilde undlade at svare derpaa. Det vilde være en Umulighed. Den højtærede Konseilspræsident kender de udenlandske parlamentariske Forhold og har fra sin Ungdom studeret Parlamentarismens Historie i alle Lande. Han maa vide, at i ethvert andet Land, Frankrig, England osv., var det utænkeligt, at Regeringen vilde nægte at give Parlamentet Klarhed paa et saadant Omraade. Jeg maa derfor mene, at Regeringen er forpligtet til at oplyse saavel dette Ting som den offentlige Mening om, hvordan Stillingen er.

Den højtærede Konseilspræsident sagde i Gaar: Vi sidde paa de Pladser, hvor vi bedst ere i Stand til at veje disse Ting, veje de forskellige Hensyn osv., og han hævdede derigennem baade en Ret og en Pligt til at retfærdiggjøre denne Forsamling. Nu vil jeg spørge: Ved den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister noget med Hensyn til Danmarks militær-politiske Situation, som han ikke har meddelt dette Ting eller Militærudvalget, eller som er af den Art, at det ikke en Gang har kunnet meddeles den højtærede Landbrugsminister? Af den Art maa det nemlig være, hvis det skulde være skikket til at gøre Indtryk paa dette Ting. Jeg gaar ud fra, at hvad den højtærede Konseilspræsident ved i saa Henseende, ved ogsaa den højtærede Landbrugsminister. Men paa ham har det intet Indtryk gjort. Han staar stadig paa det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) staar paa, det Standpunkt, som den højtærede Konseilspræsident i Gaar erklærede for en Fare for Landet. Der kræves Klarhed her. Ikke fordi jeg i og for sig tror, at Regeringen vil komme over Valget og en ekstraordinær Samling ved at skaffe Klarhed. Det forekommer mig, og det kunne vel alle se, at Regeringen synger paa sit allersidste Vers. Den kan ikke have Spor af Haab om at vinde Flertallet i dette Ting eller i det, som kommer efter Valgene, for den Sag, som den har gjort til et Kabinetsspørgsmaal. Regeringen maa

gaa til Grunde og det rimeligvis meget hurtigt; det stemmer ogsaa med den højtærede Konseilspræsidents egen Forudsigelse for ikke mange Aar siden. Han udtalte: „Jeg tror, at enhver Venstreregering, der bringer sig i politisk Afhængighed af Højre, vil i det lange Løb bittert komme til at føle Smerten derved, bittert vil komme til at føle, at dette neppe er den rette Vej til virkelig at føre Partiets Program og Politik igennem“. Nu har den højtærede Konseilspræsident bragt sig i politisk Afhængighed af Højre og fremkaldt et Brud med Flertallet indenfor Venstre, følgelig maa denne Regering efter det daværende ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) egen Profeti for 4 Aar siden gaa til Grunde. Det er givet og klart. Jeg kunde af mange Grunde beklage, at den højtærede Regering har bragt sig i den Stilling, men at Stillingen er saaledes, det kan der ingen Tvivl være om.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) forlangte i den samme Tale en Medbestemmelsesret og forlangte det som et uafviseligt Vilkaar for Samarbejde med Venstrereformpartiet. Medbestemmelsesret, ikke Delagtighed, siger han, i Magten og Herlighedens Goder, men Medbestemmelsesret med Hensyn til den Politik, der skal føres. Men den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister fremlagde Forsvarsforslagene, som han gjorde til et Kabinetsspørgsmaal, uden at unde dette Ting den allermindste Medbestemmelsesret i saa Henseende, uden en Gang at have konfereret med Flertallet derom. Den højtærede Konseilspræsident maa dog vide, hvorledes det vil gaa ham. Jeg sagde i Gaar, at Regeringen har fornægtet Grundlaget for Parlamentarismens Eksistens. Jeg har ikke faaet noget Svar derpaa, men jeg tror heller ikke, at Konseilspræsidenten er i Stand til at imødegaa det. Den højtærede Regering er kommen til Roret under visse Forudsætninger, nemlig, at den og dens Chef var i væsentlig Overensstemmelse med Forsvarskommissionens Flertals Indstilling. Det var dens Forudsætning, og den har han svigtet. Han har forelagt et helt andet Forslag, om hvilket man paa Forhaand kunde vide, at det ikke vilde blive tiltraadt af dette Tings Flertal. Men saa er denne Regering ikke en parlamentarisk Regering. Saa er den højtærede Konseilspræsident ikke en parlamentarisk Ministerchef, men en Usurpator. Han har